RMUTK Journal of Liberal Arts, Volume 3 No. 2 (July – December 2021) Page 37-48

การออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี

THE DESIGN OF DRESS USING PATTERN MAGIC TECHNIQUES FROM MUDMEE FABRIC, LOPBURI PROVINCE

สุภาพ ศรีวงษา[1*], พรพิมล เผ่าภูรี[2], กันตรัตน์ โพธิ์เย็น[3], ดวงกมล คำตะสีลา[4], และ แพรวรัตน์ แก่งศิลา[5]

Supap Sriwongsa[1*], PornpimoL Poupuree[2], Kuntarad Poyen[3], Duangkamol Khamtasila[4], and Phraewrat kaengsila[5]

[1*, 2, 3, 4, 5] สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

[1*, 2, 3, 4, 5] Department of Pattern and Garment Technology, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep

Received: December 14, 2020 Revised: February 22, 2021 Accepted: March 3, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและตัดเย็บชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี 2) ประเมินความพึงพอใจของสตรีที่มีต่อการออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาข้อมูลทางสถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัย พบว่า ผ้ามัดหมี่มีความโดดเด่นที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัว มีกรรมวิธีการผลิตโดยนำเส้นด้ายมามัดเป็นเปลาะ ๆ ตามลวดลาย แล้วนำไปย้อมสีให้เกิดสีสันและลวดลายตามที่ต้องการ เมื่อนำผ้ามัดหมี่มาออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติ ทำให้ชุดมีมิติพิเศษที่เหมาะกับลวดลายผ้ามัดหมี่ซึ่งมีความอ่อนช้อย เมื่อนำมาตัดชุดติดกัน การจัดวางลวดลายของผ้ามีความต่อเนื่องของลวดลายที่ชัดเจนและสวยงาม ในการออกแบบและตัดเย็บชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ ออกแบบ จำนวน 3 Set (ทั้งหมด 9 แบบ) ดังนี้ 1) Set A เป็นการใช้เทคนิคการบิดผ้า 2) Set B เป็นการใช้เทคนิคการถ่วงผ้า 3) Set C เป็นการใช้เทคนิคการพลิกกลับ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเป็นผู้คัดเลือกให้เหลือ Set ละ 1 แบบ ได้ผลการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ Set A แบบที่ 2, Set B แบบที่ 1 และ Set C แบบที่ 3 ผู้วิจัยนำชุดที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญไปสร้างต้นแบบ และสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินความพึงพอใจของสตรีที่มีต่อการออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดพบว่า Set B แบบที่ 1 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ผู้ตอบแบบประเมินพิจารณาด้านรูปแบบความสวยงาม เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการออกแบบ และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ในการใช้สอย รองลงมา คือ Set C แบบที่ 3 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ผู้ตอบแบบประเมินพิจารณาด้านการออกแบบเป็นอันดับแรก รองลงมาด้านรูปแบบความสวยงาม และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ในการใช้สอย ชุดที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ Set A แบบที่ 2 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ผู้ตอบแบบประเมินพิจารณาด้านประโยชน์ในการใช้สอยเป็นอันดับแรก รองลงมาด้านรูปแบบความสวยงาม และน้อยที่สุดด้านการออกแบบ

คำสำคัญ: เทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติ, ผ้ามัดหมี่, ชุดติดกัน

Corresponding author. Tel.: 061 772 2985

E-mail address: supap.s@mail.rmutk.ac.th

Abstract

The objectives of the research project entitled 'The Designing of Dress from Mudmee Fabric from Lopburi Province, with Pattern Magic Techniques, are 1) to design and make dresses from Mudmee (Thai Ikat) fabric from Lopburi Province, with Pattern Magic Techniques, and 2) to evaluate women's satisfaction toward the dresses from Mudmee fabric from Lopburi Province, designed and made with Pattern Magic Techniques. The samples used in this research project are 40 female lecturers of Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep. The research instrument used in this work is the questionnaire to draw the data of satisfaction. The samples are selected with purposive sampling technique. The data from the research are analyzed for statistic values, namely, percentages, means and standard deviations. The findings from the research show that Mudmee fabric has unique identities because it is woven from thread that is tied in sections and dyed in order to create the desirable graphics in desirable colors. Designed and made with Mudmee fabric and Pattern Magic Techniques, the dresses look dimensional and fit Mudmee fabric that has delicate graphics. In making dresses, it is essential to align the graphic of each piece of fabric to be continuous and clear. The Pattern Magic Techniques are applied to the designing and making of dresses from Mudmee fabric in 3 sets (9 designs in total) as follows: 1) Set A including the dresses made with fabric twisting technique, 2) Set B including the dresses made with weighing technique, and 3) Set C including the dresses made with flipping technique. The designed works from each set are selected by experts until there is 1 design per set. The results from the selection by the experts are as follows: Set A Design 2, Set B Design 1 and Set C Design 3. I, the researcher, apply the designs selected by the experts to making the prototype products and survey on the samples's satisfaction with the dresses from Mudmee fabric designed and made with Pattern Magic Techniques. In the overview, the satisfaction of the samples is in 'High' level. Considered separately, Design 1 of Set B is the most satisfied one with the samples' satisfaction in 'Very High' level for which the samples consider the factor of beauty to have the first priority, followed by the factors of design and function, respectively. The design in the second place is Design 2 of Set A with the samples' satisfaction in 'High' level for which the samples consider the factor of design to have the first priority, followed by the factors of beauty and function, respectively. The design in the last place is Design 3 of Set C with the samples' satisfaction in 'High' level for which the samples consider the factor of function to have the first priority, followed by the factors of beauty and design, respectively.

Keywords: Magic pattern technique, Mudmee (Ikat) fabric, Dress

บทนำ

ผ้าทอมัดหมี่เป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านที่บ่งบอกถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และอารยธรรมของคนในท้องถิ่น ตำบลหินปัก อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งได้รับการถ่ายทอดสืบต่อกันจากบรรพบุรุษชาวไทยพวน ที่อพยพจากแขวงเชียงขวาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาตั้งรกรากในประเทศไทย โดยนำเอาภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งการทอผ้ามัดหมี่แสดงออกถึงเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นของชาวไทยพวนบ้านหมี่ ลวดลายและ

สัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่บนผืนผ้า สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตของชาวบ้าน และวัฒนธรรมการแต่งกาย (ผ้าทอมัดหมี่บ้านพวน, ม.ป.ป.) การมัดหมี่ เป็นการทำลวดลายให้กับเส้นไหมก่อนทอเป็นผืนผ้า โดยการใช้เชือกฟางมัดเส้นไหมที่มีการแยกเป็นชุด ๆ ให้เป็นลวดลายตามต้องการ โดยมัดเป็นเปลาะ ๆ ก่อนนำเส้นไหมไปย้อมน้ำสี ส่วนที่ถูกมัดโอบจะไม่ติดสี ส่วนที่ไม่ถูกมัดโอบก็จะติดสีย้อมนั้น เมื่อแก้เชือกออกจึงเกิดสีสันและลวดลายที่แตกต่างกัน (สมบัติ ประจญศานต์, 2562) ซึ่งความงดงามและความเป็นอัตลักษณ์ของผ้ามัดหมี่ คือ รอยสีที่ค่อย ๆ ซึมในเนื้อผ้าที่ติดกับลวดลาย ทำให้ได้ลวดลายที่แปลกตา เพิ่มความงดงามและความมีเสน่ห์ให้แก่ผ้ามัดหมี่ ผ้ามัดหมี่ที่สวยงดงามของชาวไทยพวนมีความสวยโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ต่างจากที่อื่นตรงที่เนื้อผ้ามีความคงทน สีสันสวยงาม ไม่ตกสี สวมใส่สบาย ลวดลายที่ทอมีความประณีต ละเอียด เรียบสม่ำเสมอทั้งผืน การดูแลรักษาง่าย สะดวกในการใช้ การซึมของสีและลวดลายผ้าเกิดความงามที่สวยเฉพาะแตกต่างจากผ้ามัดหมี่ที่อื่น ลวดลายมีความเป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นซึ่งพัฒนาและออกแบบด้วยภูมิปัญญา (พรสวรรค์ แสงจันทร์, 2558)

ปัจจุบันการทอผ้ามัดหมี่ถือเป็นอาชีพหลักที่สร้างรายได้ให้กับครอบครัว จึงได้มีการรวมกลุ่มสมาชิกในชุมชนทำการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหินปักขึ้นมา โดยได้แรงจูงใจในการอนุรักษ์ลายโบราณ เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวและชุมชน รวมถึงหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนในการประกอบอาชีพการทอผ้ามัดหมี่ เป็นการสืบทอดเอกลักษณ์ภูมิปัญญาของท้องถิ่น ซึ่งในปัจจุบันมีผู้นิยมใช้ผ้าไทยกันอย่างแพร่หลายตามนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้ผ้าไทย กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหินปักจึงได้มีการพัฒนา สร้างสรรค์ลวดลายให้มีความหลากหลายและทันสมัย การสร้างลวดลายจัดเป็นพรสวรรค์ของช่างมัดหมี่ ที่มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องจากลวดลายดั้งเดิม (มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ, 2556) โดยการผสมผสานลวดลายโบราณตามความเชื่อ ความศรัทธา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของชาวไทยพวน และตามจินตนาการ โดยยึดหลักจากแม่ลายพื้นฐานนำมาประกอบเป็นลวดลายใหม่ที่เกิดจากการสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ผ้าทออันประณีตและทรงคุณค่า

เทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติเป็นเทคนิคการทำแพตเทิร์นขั้นสูงคิดค้นโดยนักออกแบบแพทเทิร์น สามมิติชาวญี่ปุ่น ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบมาจากรูปทรงเรขาคณิต Marika (1994, อ้างถึงใน ธีร์ โคตรถา, 2562) ได้กำหนดแนวทางการสร้างแบบตัดพิเศษ โดยใช้เทคนิคเมจิกแพทเทิร์น เป็นเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการสร้างแบบตัด สำหรับกลุ่มสินค้าแฟชั่นไว้ 50 เทคนิค โดยแต่ละเทคนิคมีลักษณะเฉพาะและรูปแบบการใช้สอยที่แตกต่างกัน ผู้ออกแบบสามารถนำเทคนิค ดังกล่าวมาสร้างเป็นอัตลักษณ์สินค้าที่แตกต่างกันได้ ตลอดจนสามารถนำเทคนิคแต่ละประเภทมาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้บริโภคและสอดคล้องกับการใช้งานในแต่ละโอกาส

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญและความสวยงามของผ้ามัดหมี่อันมีเอกลักษณ์ของชาวไทยพวน จังหวัดลพบุรี นำมาออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติ เพื่อเพิ่มความโดดเด่นให้กับเสื้อผ้า ซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า และยังเป็นทางเลือกสำหรับตลาดผู้บริโภค ที่มีความชื่นชอบเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติ อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ผ้าไทยสืบต่อไป

คณะผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ธีร์ โคตรถา (2562) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการสร้างสรรค์กลุ่มสินค้าแฟชั่นสำเร็จรูปด้วยหลักการเทคนิคเมจิกแพตเทิร์นสำหรับตลาดสินค้าแฟชั่นผู้สูงอายุในประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทาง และสร้างสรรค์กลุ่มสินค้าแฟชั่นผู้สูงอายุด้วยการนำแนวคิดและทฤษฎีผู้สูงอายุ ผสมผสานกับแนวคิดการสร้างรายละเอียดจำเพาะพิเศษจากเทคนิคเมจิกแพตเทิร์น โดยศึกษาข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิรวมถึงการศึกษาวิเคราะห์เชื่อมโยงกับปัจจัยเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักการตลาดสินค้าแฟชั่น และหลักการสรีระศาสตร์ ด้วยวิธีการวิจัยชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญในด้านการตลาดสินค้าแฟชั่น ด้านการออกแบบสินค้าแฟชั่น และด้านสรีระศาสตร์ผู้สูงอายุร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถามออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มผู้สูงวัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของงานวิจัย คือ กลุ่มสตรีเพศหญิงที่อยู่ในกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นที่มีอายุเฉลี่ยที่ 60-75 ปี มีรายได้เฉลี่ยคงเหลือต่อเดือนอยู่ที่ 25,000-50,000 บาท มีบุคลิกภาพทางสินค้าแฟชั่นแบบอยู่ในลักษณะประเภทที่ 1 คือ หรูหรา ทันสมัย และอนุรักษ์นิยม นอกจากนั้นในด้าน

พฤติกรรม พบว่า การทำกิจกรรมนอกบ้าน เช่น การออกไปรับประทานอาหารหรือการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูงนั้นยังเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินวิถีชีวิตปกติ สำหรับในด้านทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าแฟชั่นพบว่า กลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจกับสินค้าแฟชั่นในโอกาสการใช้สอยประเภทชุดลำลองกึ่งสังสรรค์ที่อยู่ในช่วงราคาระหว่าง 1,500-3,000 บาท มีรายละเอียดของเทคนิคพิเศษที่ช่วยให้เกิดความมั่นใจเมื่อสวมใส่ เช่น รายละเอียดการตัดต่อ การทับซ้อน หรือการสร้างมิติเพื่อปกปิดหรืออำพรางบางอวัยวะที่มีความไม่สมบูรณ์ซึ่งองค์ประกอบของกาสร้างสรรค์นี้เกิดขึ้นจากความสอดคล้องระหว่าง โครงร่างเงา เทคนิคจำเพาะ กลุ่มสีและวัสดุภัณฑ์ ที่อภิธานมาจากบทสรุปทางกายภาพ ความต้องการ และเทคนิคการสร้างสินค้าจากหลักการเมจิกแพทเทิร์นอย่างหมาะสม และเพื่อให้ได้ผลสรุปของรูปแบบของกลุ่มสินค้าแฟชั่นสำเร็จรูปที่ตรงกับความต้องการกับกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด ผู้วิจัยอาศัยเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ด้วยการตัดสินด้านรูปแบบภาพลักษณ์ของกลุ่มสินค้าอีกครั้งจากคณะผู้เชี่ยวชาญก่อนการนำไปประมินความพึงพอใจกับกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบประเมินเป็นขั้นตอนสุดท้าย

กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างสรรค์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจากทฤษฎีการรื้อสร้าง (Deconstruction) ของ Jacques Derrida ภายใต้แนวความคิดในการออกแบบการนุ่งซิ่นเบี่ยงแพรของสตรีชาวอีสานในอดีต มีจุดประสงค์เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าไหมมัดหมี่พื้นบ้าน อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้การวิจัยและพัฒนา (The Research and Development) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง การทำแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การปฏิบัติทดลองและดำเนินการวิจัยตามกระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายจากผ้าไหมมัดหมี่พื้นบ้าน อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา เป็นกรณีศึกษาเพื่อใช้พัฒนาและเพิ่มมูลค่าให้กับต้นทุนทางปัญญาสิ่งทอ ผลจากการศึกษา พบว่า กระบวนการสร้างสรรค์ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจากทฤษฎีการรื้อสร้างจากผ้าไหมมัดหมี่ พื้นเมือง อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา สามารถนำมาเป็นวิธีการพัฒนาต่อยอดสินค้าประเภทเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าในชุมชน และเป็นการขยายฐานกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้ผ้ามัดหมี่ให้กว้างขวางขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการสื่อสารระหว่างนักออกแบบกับช่างทอพื้นบ้าน ให้เกิดความเข้าใจในจุดประสงค์การออกแบบโดยมีการร่วมพัฒนาระหว่างวัสดุและรูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายไปพร้อม ๆ กันซึ่งเป็นฐานความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอต่อไปในอนาคต

กาญจนา บัวบุตร, สุธน กันดิษฐ์ และ อัมพร โสภารัตน์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การตกแต่งชุดทำงานสตรีด้วยผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและเทคนิคการตกแต่งชุดทำงานสตรีด้วยผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช ปัจจัยในการบริโภคชุดทำงานที่ตกแต่งด้วยผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช และความคิดเห็นอาจารย์สตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพต่อการตกแต่งชุดทำงานสตรีด้วยผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช การศึกษาโครงงานพิเศษผู้ศึกษาใช้ผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช ลายดอกกระจูดมาตกแต่งลงบนชุดทำงานสตรี และให้กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์สตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 65 คน ตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาปัจจัยในการบริโภคผ้าทอพื้นเมือง พบว่า ผู้ประเมินชุดทำงานสตรีส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี สวมใส่ชุดขนาด L นิยมซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองจากร้านจำหน่ายผ้าทอพื้นเมืองและซื้อจากความชอบส่วนตัว โดยนำไปใช้เอง ประเภทของผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองที่นิยมซื้อมากที่สุด คือ เสื้อผ้าสำเร็จรูป สิ่งที่ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง คือ ลวดลาย และผู้ประเมินส่วนใหญ่นิยมสวมใส่ผ้าทอพื้นเมืองเป็นชุดทำงาน และผลการประเมินชุดทำงานสตรีที่ตกแต่งด้วยผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช พบว่า ด้านรูปแบบชุด ลวดลาย สี เนื้อผ้า การออกแบบและภาพรวมต่อการตกแต่งชุดทำงานสตรี ชุดที่ 2 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ส่วนชุดที่ 1 และ 3 อยู่ในระดับเหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อออกแบบและตัดเย็บชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของสตรีที่มีต่อการออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ประเมินรูปแบบชุดโดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและคัดเลือกรูปแบบ จำนวน 3 ท่าน นำชุดที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 แบบ มาให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (พื้นที่พระนครใต้) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามประเมินความความพึงพอใจ มี 2 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อคัดเลือกแบบ โดยนำตัวอย่างผ้าฝ้ายมัดหมี่และชุดที่ออกแบบจำนวน 3 Set (ทั้งหมด 9 แบบ) ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความพึงพอใจเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา คัดเลือกให้เหลือ Set ละ 1 แบบ

ระยะที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้คัดเลือกมาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน Set ละ 1 แบบ (คงเหลือทั้งหมด 3 แบบ)

จากการประเมินความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน 3 Set คัดเลือกให้เหลือ (แบบ 9 ทั้งหมด) Set ละ 1 แบบ

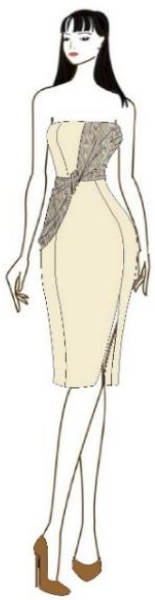
จากผลการประเมินพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เลือก Set A แบบที่ 2 Set B แบบที่ 1 และ Set C แบบที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ย ดังนี้

Set A แบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4.21

Set B แบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4.18

Set C แบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4.10

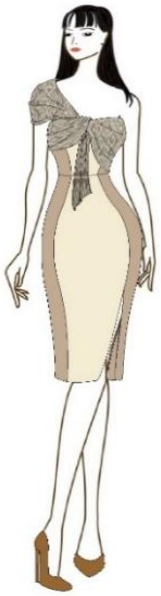
แบบสเก็ต (Sketch) ชุดต้นแบบ

Set A แบบที่ 2

SET B แบบที่ 1

Set C แบบที่ 3

ภาพที่ 1 ชุดที่คัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 แบบ

ผลงานสำเร็จจำนวน 3 แบบ

Set A แบบที่ 2

Set B แบบที่ 1

Set C แบบที่ 3

ภาพที่ 2 ผลงานสำเร็จจำนวน 3 แบบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้จัดทำได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) แจกแบบประเมินความพึงพอใจให้กับกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (พื้นที่พระนครใต้) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน

2) ประเมินผลข้อมูลที่ใช้เป็นแบบประเมินความพึงพอใจ ตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติ แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามแบบวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560) ด้วยระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ 1-5 ตั้งแต่น้อยที่สุด ถึง มากที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560)

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมด ที่มีต่อชุดติดกันใน Set A แบบที่ 2 (n=40)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $(\bar{X})$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการออกแบบ			
1. เทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติมีความเหมาะสมกับรูปแบบชุด	4.18	0.49	มาก
2. เลือกใช้ผ้าได้เหมาะสมกับการออกแบบ	4.33	0.65	มาก
3. สร้างมิติพิเศษบนพื้นผิวของผลิตภัณฑ์	4.33	0.61	มาก
ความพึงพอใจด้านการออกแบบ	4.28	0.58	มาก
ด้านรูปแบบความสวยงาม			
1. มีความทันสมัยตามแนวโน้มแฟชั่น	4.58	0.54	มากที่สุด
2. ความสวยงามและความสมดุลของการออกแบบ	4.50	0.59	มากที่สุด
3. มีความชัดเจนในการสื่อสารอัตลักษณ์	4.20	0.60	มาก
ความพึงพอใจด้านความสวยงาม	4.43	0.58	มาก
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
1. ง่ายต่อการดูแลรักษา	4.33	0.61	มาก
2. สามารถสวมใส่ได้จริง	4.65	0.48	มากที่สุด
3. สามารถสวมใส่ได้หลายโอกาส	4.33	0.75	มาก
ความคิดเห็นด้านประโยชน์ใช้สอย	4.44	0.61	มาก
ผลการประเมินความพึงพอใจโดยภาพรวม	4.38	0.59	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมด ที่มีต่อชุดติดกันในแต่ละด้าน Set A แบบที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$=4.38, SD=0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านประโยชน์ในการใช้สอยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$=4.44, SD=0.61) รองลงมาด้านรูปแบบความสวยงาม อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$=4.43, SD=0.58) และน้อยที่สุดด้านการออกแบบ อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$=4.28, S.D.=0.58) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมด ที่มีต่อชุดติดกันใน Set B แบบที่ 1 (n=40)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $(\bar{X})$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการออกแบบ			
1. เทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติมีความเหมาะสมกับรูปแบบชุด	4.68	0.52	มากที่สุด
2. เลือกใช้ผ้าได้เหมาะสมกับการออกแบบ	4.58	0.49	มากที่สุด
3. สร้างมิติพิเศษบนพื้นผิวของผลิตภัณฑ์	4.53	0.55	มากที่สุด
ความพึงพอใจด้านการออกแบบ	4.59	0.52	มากที่สุด
ด้านรูปแบบความสวยงาม			
1. มีความทันสมัยตามแนวโน้มแฟชั่น	4.73	0.50	มากที่สุด
2. ความสวยงามและความสมดุลของการออกแบบ	4.70	0.51	มากที่สุด
3. มีความชัดเจนในการสื่อสารอัตลักษณ์	4.60	0.58	มากที่สุด
ความพึงพอใจด้านรูปแบบความสวยงาม	4.68	0.53	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
1. ง่ายต่อการดูแลรักษา	4.15	0.65	มาก
2. สามารถสวมใส่ได้จริง	4.68	0.52	มากที่สุด
3. สามารถสวมใส่ได้หลายโอกาส	4.35	0.82	มาก
ความพึงพอใจด้านประโยชน์ใช้สอย	4.51	0.66	มากที่สุด
ผลการประเมินความพึงพอใจโดยภาพรวม	4.59	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมด ที่มีต่อชุดติดกันในแต่ละด้าน Set B แบบที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$=4.59, SD=0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านรูปแบบความสวยงาม อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$=4.68, SD=0.53) รองลงมาด้านการออกแบบ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$=4.59, SD=0.52) และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ในการใช้สอย อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$=4.51, SD=0.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมด ที่มีต่อชุดติดกันใน Set C แบบที่ 3 (n=40)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $(\bar{X})$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการออกแบบ			
1. เทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติมีความเหมาะสมกับรูปแบบชุด	4.63	0.53	มากที่สุด
2. เลือกใช้ผ้าได้เหมาะสมกับการออกแบบ	4.60	0.53	มากที่สุด
3. สร้างมิติพิเศษบนพื้นผิวของผลิตภัณฑ์	4.55	0.59	มากที่สุด
ความพึงพอใจด้านการออกแบบ	4.59	0.55	มากที่สุด
ด้านรูปแบบความสวยงาม			
1. มีความทันสมัยตามแนวโน้มแฟชั่น	4.63	0.53	มากที่สุด
2. ความสวยงามและความสมดุลของการออกแบบ	4.60	0.62	มากที่สุด
3. มีความชัดเจนในการสื่อสารอัตลักษณ์	4.48	0.63	มาก
ความพึงพอใจด้านรูปแบบความสวยงาม	4.57	0.59	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
1. ง่ายต่อการดูแลรักษา	4.18	0.67	มาก
2. สามารถสวมใส่ได้จริง	4.60	0.54	มากที่สุด
3. สามารถสวมใส่ได้หลายโอกาส	4.28	0.83	มาก
ความพึงพอใจด้านปะโยชน์ใช้สอย	4.35	0.68	มาก
ผลการประเมินความพึงพอใจโดยภาพรวม	4.50	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมด ที่มีต่อชุดติดกันในแต่ละด้าน Set C แบบที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.50, SD=0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการออกแบบ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.59, SD=0.55) รองลงมาด้านรูปแบบความสวยงาม อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.57, SD=0.59) และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ในการใช้สอย อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.35, SD=0.68) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมดที่มีต่อชุดติดกันทั้ง 3 แบบ ในแต่ละด้าน (n=40)

รายละเอียดหัวข้อ	Set A แบบที่ 2	Set B แบบที่ 1	Set C แบบที่ 3	$\overline{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการออกแบบ	$\overline{X}$ = 4.28	$\overline{X}$ = 4.59	$\overline{X}$ = 4.59	4.49		มาก
	SD = 0.58	SD = 0.52	SD= 0.55		0.55	
ด้านรูปแบบความสวยงาม	$\overline{X}$ = 4.43	$\overline{X}$ = 4.68	$\overline{X}$ = 4.57	4.56		มากที่สุด
	SD = 0.58	SD = 0.53	SD = 0.59		0.57	
ด้านประโยชน์ในการใช้สอย	$\overline{X}$ = 4.44	$\overline{X}$ = 4.51	$\overline{X}$ = 4.35	4.43		มาก
	SD = 0.61	SD = 0.66	SD= 0.68		0.65	
ความพึงพอใจโดยภาพรวม	$\overline{X}$ = 4.38	$\overline{X}$ = 4.59	$\overline{X}$ = 4.50	4.49		มาก
	SD = 0.59	SD = 0.57	SD = 0.61		0.59	

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประเมินทั้งหมด ที่มีต่อชุดติดกันทั้ง 3 แบบ ในแต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.49, SD=0.59) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านรูปแบบความสวยงามอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.56, SD=0.57) รองลงมาด้านการออกแบบ อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.49, SD=0.55) และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ในการใช้สอย อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.43, SD=0.65) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปว่า ผ้ามัดหมี่มีความโดดเด่นที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัว มีกรรมวิธีการผลิตโดยนำเส้นด้ายมามัดเป็นเปลาะ ๆ ตามลวดลาย แล้วนำไปย้อมสีให้เกิดสีสันและลวดลายตามที่ต้องการ เมื่อนำผ้ามัดหมี่มาออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติ ทำให้ชุดมีมิติพิเศษที่เหมาะกับลวดลายผ้ามัดหมี่ซึ่งมีความอ่อนช้อย เมื่อนำมาตัดชุดติดกัน การจัดวางลวดลายของผ้ามีความต่อเนื่องของลวดลายที่ชัดเจนและสวยงาม การออกแบบและตัดเย็บชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ ออกแบบ จำนวน 3 Set (ทั้งหมด 9 แบบ) ดังนี้ 1) Set A เป็นการใช้เทคนิคการบิดผ้า 2) Set B เป็นการใช้เทคนิคการถ่วงผ้า 3) Set C เป็นการใช้เทคนิคการพลิกกลับ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเป็นผู้คัดเลือกให้เหลือ Set ละ 1 แบบ ได้ผลการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ Set A แบบที่ 2, Set B แบบที่ 1 และ Set C แบบที่ 3 ผู้วิจัยนำชุดที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญไปสร้างต้นแบบ และสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินความพึงพอใจมีต่อการออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี ทั้ง 3 แบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.49, SD=0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดพบว่า Set B แบบที่ 1 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.59, SD=0.57) ผู้ตอบแบบประเมินพิจารณาด้านรูปแบบความสวยงามเป็นอันดับแรก อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.68, SD=0.53) รองลงมาด้านการออกแบบ อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.59, SD=0.52) และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ในการใช้สอย อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.51, SD=0.66) รองลงมา คือ Set C แบบที่ 3 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.50, SD=0.61) ผู้ตอบแบบประเมินพิจารณาด้านการออกแบบเป็นอันดับแรก อยู่ใน

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$=4.59, SD=0.55) รองลงมาด้านรูปแบบความสวยงาม อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\overline{X}$= 4.57, SD=0.59) และน้อยที่สุดด้านประโยชน์ในการใช้สอย อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.35, SD=0.68) และน้อยที่สุด คือ Set A แบบที่ 2 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.38, SD=0.59) ผู้ตอบแบบประเมินพิจารณาด้านประโยชน์ในการใช้สอยเป็นอันดับแรก อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.44, SD=0.61) รองลงมาด้านรูปแบบความสวยงาม อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.43, SD=0.58) และน้อยที่สุดด้านการออกแบบ อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\overline{X}$=4.28, SD=0.58) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี อภิปรายผล ได้ดังนี้

ด้านการออกแบบ เทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติมีความเหมาะสมกับรูปแบบชุด การเลือกใช้ผ้าได้เหมาะสมกับการออกแบบ และสร้างมิติพิเศษบนพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ ผลการประเมินมีความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากเทคนิคที่ใช้ในการถ่วงผ้า ลักษณะของการถ่วงมีช่วงจังหวะที่ลดหลั่นกัน มีความอ่อนช้อยสวยงาม ผ้าที่เลือกใช้เป็นผ้าฝ้ายมัดหมี่ มีน้ำหนักของการถ่วงได้รูปทรงที่เหมาะสม และสามารถสร้างมิติบนพื้นผิวสูง-ต่ำทำให้เกิดความน่าสนใจ การออกแบบจำเป็นต้องศึกษาให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับวัตถุดิบ ตลอดจนศึกษาคุณสมบัติจำเพาะของวัสดุชนิดต่าง ๆ เพื่อสามารถออกแบบ ตกแต่งและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีความสวยงาม (ดัสนีย์ สิงหวรเศรษฐ์, 2553) สอดคล้องกับวิจัยของ ธีร์ โคตรถา (2562) พบว่า กลุ่มสตรีเพศหญิงที่อยู่ในกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้น มีบุคลิกภาพทางสินค้าแฟชั่นแบบ หรูหรา ทันสมัย และอนุรักษ์นิยม ให้ความสนใจกับสินค้าแฟชั่นในโอกาสการใช้สอยประเภทชุดลำลองกึ่งสังสรรค์ มีรายละเอียดของเทคนิคพิเศษที่ช่วยให้เกิดความมั่นใจเมื่อสวมใส่ และเทคนิคการสร้างสินค้าจากหลักการเมจิกแพทเทิร์นอย่างหมาะสม

ด้านรูปแบบความสวยงาม มีความทันสมัยตามแนวโน้มแฟชั่น มีความสวยงามและความสมดุลของการออกแบบและความชัดเจนในการสื่อสารอัตลักษณ์ ผลการประเมินมีความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากรูปแบบชุดมีความทันสมัย สามารถสวมใส่ไปทำงานได้โดยหาเสื้อคลุมทับอีกตัว หรือใส่ออกไปงานเลี้ยงกลางคืนได้อย่างหรูหรา สวยงาม มีแพทเทิร์นไม่ซับซ้อนมุ่งเน้นรายละเอียดกับวัสดุและการวางลวดลายผ้าให้มีความโดดเด่น เพื่อแสดงอัตลักษณ์และแรงบันดาลใจที่นำมาใช้งาน สอดคล้องกับวิจัยของ อรรภสิทธิ์ จันทร์นิเวศ (2557) พบว่าการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ต้องเน้นการออกแบบที่ทันสมัยด้วยคุณสมบัติดั้งเดิม สอดคล้องกับวิจัยของ กาญจนา บัวบุตร, สุธน กันดิษฐ์ และ อัมพร โสภารัตน์ (2552) พบว่า สิ่งที่ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นเมือง คือ ลวดลาย โดยพิจารณาด้านรูปแบบชุด ลวดลาย สี เนื้อผ้าและการออกแบบ และสอดคล้องกับวิจัยของ อรรถพนธ์ พงษ์เลาหพันธุ์ (2561) พบว่า กลุ่มผู้บริโภคสตรีสูงวัยแบ่งรูปแบบการแต่งกายได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ กลุ่มทันสมัยตามกระแสนิยม กลุ่มพื้นถิ่นและวัฒนธรรม และกลุ่มหรูหราอ่อนหวาน

ด้านประโยชน์ใช้สอย สามารถสวมใส่ได้จริง ผลการประเมินมีความพึงพอใจมากที่สุด ง่ายต่อการดูแลรักษา และสามารถสวมใส่ได้หลายโอกาส ผลการประเมินมีความพึงพอใจมาก เนื่องจากรูปแบบที่ชุดที่ตัดเย็บมีความเรียบง่าย แต่ดูหรูมีความประณีตในการตัดเย็บ สวมใส่ได้จริงใช้ได้หลายโอกาส วัสดุที่นำมาใช้เป็นผ้าฝ้ายมัดหมี่ ระบายอากาศและดูดซับเหงื่อได้ดี ทำให้สวมใส่สบายรับกับรูปแบบชุดติดกันที่มีความยาวที่เหมาะสม เพื่อความคล่องตัวในการสวมใส่ ซึ่งสอดคล้องกับ Leung, Mai-ling Connie (1999) ที่ได้ศึกษาความต้องการของผู้หญิงสูงอายุ เกี่ยวกับความต้องการด้านเสื้อผ้าทั้งในแง่ของจิตใจและร่างกาย พบว่า ความสะดวกสบายในการสวมใส่ เป็นปัจจัยหลักในความต้องการเสื้อผ้าของผู้สูงอายุสตรี และสอดคล้องกับเยาวภา ปฐมศิริกุล และคณะ (2560) ได้ศึกษาพฤติกรรมการซื้อและโอกาสการตัดสินใจซื้อสินค้ากลุ่มเสื้อผ้าของลูกค้าผู้สูงอายุในประเทศไทย พบว่า กลุ่มลูกค้าผู้สูงวัยมีความต้องการซื้อเสื้อผ้า ชุดลำลองมากที่สุด โดยคุณสมบัติหลักของเสื้อผ้า คือ สวมใส่สบาย เก็บรักษาง่ายและออกแบบทันสมัย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาโครงการวิจัย การออกแบบชุดติดกันด้วยเทคนิคการสร้างแพทเทิร์นสามมิติจากผ้ามัดหมี่ จังหวัดลพบุรี คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและคัดเลือกรูปแบบ จำนวน 3 ท่าน และขอขอบคุณอาจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (พื้นที่พระนครใต้) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ได้ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา บัวบุตร, สุธน กันดิษฐ์ และ อัมพร โสภารัตน์. (2552). **การตกแต่งชุดทำงานสตรีด้วยผ้ายกเมืองนครศรีธรรมราช.** (ปริญญานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ).

กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์. (2559). **การสร้างสรรค์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจากทฤษฎีการรื้อสร้าง (Deconstruction): กรณีศึกษาผ้าไหมมัดหมี่พื้นบ้าน อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา.** (ปริญญานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

ดัสนีย์ สิงหวรเศรษฐ์. (2553). **พื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS.** (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: สามัญบิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.

ธีร์ โคตรถา. (2562)**. แนวทางการสร้างสรรค์กลุ่มสินค้าแฟชั่นสำเร็จรูปด้วยหลักการเทคนิคเมจิกแพตเทิร์นสำหรับตลาดสินค้าแฟชั่นผู้สูงอายุในประเทศ.** มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

ผ้าทอมัดหมี่บ้านพวน. (ม.ป.ป.). สืบค้นจาก https://souvenirbuu.wordpress.com/%E0%B8% A0%E0%B8%

พรสวรรค์ แสงจันทร์. (2558). **สีพฤกษาและลวดลายผ้าโบราณกับความงามบนผืนผ้ามัดหมี่ไทยพวนลพบุรี.** (ปริญญานิพนธ์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร).

มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ. (2556). **มัดหมี่ลายใหม่ที่ทรงเลือก.** กรุงเทพฯ: แปล สารา จำกัด.

เยาวภา ปฐมศิริกุล, โชติรัส ชวนิชย์, เริ่ม ใสแจ่ม, และ รัฐพล สันสน. (2560). **พฤติกรรมการซื้อและโอกาสการตัดสินใจซื้อสินค้ากลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้าของลูกค้าสูงอายุในประเทศไทย**. วารสารสมาคมนักวิจัย. 22(1), 178-192.

สมบัติ ประจญศานต์. 2562. **โครงการถ่ายทอดเทคนิคการออกแบบผสมผสานสีทางสายตาในผ้าไหมมัดหมี่ สินค้าทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ในหมู่บ้านท่องที่ยวไหม จังหวัดบุรีรัมภ์.** สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.

อรรถพนธ์ พงษ์เลาหพันธุ์. (2561). **นวัตกรรมอัตลักษณ์ตราสินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์สำหรับสตรีสูงวัย**. (ปริญญานิพนธ์, คณะศิลปกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

อรรภสิทธิ์ จันทร์นิเวศ. (2557). **การศึกษาพัฒนารูปแบบผ้าทอดอกจอกแบบดั้งเดิม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสินค้าแฟชั่น กรณีศึกษาโครงการผ้าทอในพระบรมราชินูปภัมภ์ วัดน้ำเต้า อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.** (ปริญญานิพนธ์, คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

Leung, Mai-ling Connie. (1999). **Clothing need for elderly women. (Master's thesis).** Department of multidisciplinary studies, Institute of Textiles and Clothing, Hong Kong Polytechnic University.